

PRIORITERINGAR FÖR ICC UNDER COP26

Prioriteringar för ICC under COP26

Stundande FN-klimattoppmöte i Glasgow utgör en chans att vidta konkreta åtgärder för att minska de globala utsläppen och begränsa klimatförändringarna. Företagen har en nyckelroll att spela i klimatomställningen, men måste ges rätt förutsättningar att öka sina ambitioner och accelerera sitt klimatarbete. Inför starten av årets klimatkonferens, COP26, har vi i den här guiden sammanställt några av de viktigaste prioriteringarna för att möjliggöra för näringslivet att fortsätta bidra till klimatarbetet.

ICC är näringslivets officiella röst i klimatförhandlingarna

I samband med att FN:s Klimatkonvention (UNFCCC) antogs 1992 utsågs även ICC till officiell fokuspunkt för näringslivet. När parterna i konventionen årligen träffas för förhandlingar, i vad som förkortat benämns som COP-möten, har ICC en framträdande roll och ansvar för att i förhandlingarna föra näringslivets talan. I ansvaret ingår också att följa förhandlingarna och att hjälpa näringslivet att orientera sig i både förhandlingsfrågorna och praktikaliteterna kring deltagande i konferensen.

Under konferensen kommer vi därför löpande att arrangera **BINGO-briefings** (*Business and Industry NGOs*). Dessa sessioner erbjuder en möjlighet att bidra till utvecklingen av näringslivets inspel till förhandlingarna. Dessutom är det en chans att diskutera utvecklingen med andra näringslivsrepresentanter och branschorganisationer, få uppdateringar om bilaterala möten och inbjudningar till talarmöjligheter. BINGO-briefings kommer att äga rum i ett hybridformat med digitala sändningar via ICC:s virtuella plattform **Make Climate Action Everyone's Business**. Förutom BINGO-briefings kan du via plattformen ta del av ett fullspäckat schema av seminarier från oss och våra medlemsföretag. Under veckorna kommer vi också att via vårt **COP26-Nyhetsbrev** tillhandahålla löpande och skräddarsydd information för vårt svenska nätverk.

På www.icc.se/cop26 kommer vi att publicera information om plats för våra BINGO-briefings, agenda för samt länk till *Make Climate Action Everyone's Business*, och där kan du också anmäla dig till vårt nyhetsbrev.

Utmaningar och spänningar

Erfarenheterna av coronapandemin och den ojämlika fördelningen av vaccin har lett till att förtroendet mellan rika och fattiga länder har fått sig en törn. De geopolitiska spänningarna mellan västländer och länder som Ryssland och Kina är höga. Dessutom finns det en oro för att energikrisen ska bromsa viljan att förpassa fossila bränslen som kol till historien. Allt det här kan försvåra det globala klimatarbetet.

Klimatförändringar känner inga gränser

Internationell handel är en förutsättning för att bekämpa klimatförändringarna. Möjligheten för företag att handla med varandra möjliggör stordriftsfördelar i produktion och därmed ökad resurseffektivitet samtidigt som handel också är en förutsättning för att innovationer och ny grön teknik ska kunna spridas internationellt.

Samtidigt finns det stora utmaningar. Klimatåtgärder vidtas i dag ofta på nationell eller regional nivå, vilket leder till fragmentering globalt och skapar störningar i internationell handel. För att ta tillvara handelns positiva, möjliggörande roll och främja de stora investeringar som behövs för att uppnå Parisavtalets mål krävs tydliga, förutsebara och transparenta globala regler som underlättar företags klimatomställning, främjar globalt samarbete och motverkar handelskonflikter.

Samtliga våra prioriteringar tar ansats i detta och i hur näringslivet, om rätt förutsättningar ges, kan bidra mer till klimatomställningen. Internationella Handelskammarens sex budskap till klimatförhandlingarna i Glasgow är därför:

1. HÖJ AMBITIONERNA FÖR NATIONELLA UTSLÄPPSMINSKNINGAR

Genom de s.k. Nationellt fastställda bidragen (*Nationally Determined Contribution, NDC*) måste världens länder ta krafttag för att minska sina utsläpp och nå netto nollutsläpp till 2050. Inget land kan nå sina klimatmål utan näringslivets bidrag. En nära och öppen dialog mellan politiker, beslutsfattare och näringsliv är avgörande för en framgångsrik klimatpolitik och för att länder ska kunna fastslå och nå upp till ambitiösa NDC:er. Inte minst är det viktigt att små och medelstora företag involveras aktivt. COP26 måste också bli början på en löpande femårsöversyn av NDC:er, såsom stipuleras av Parisavtalet.

Varför?

- Världens länder behöver göra mer för att nå nettonollutsläpp till 2050 och för att inte ökningen av den globala medeltemperaturen överstiger 1,5°C jämfört med förindustriella nivåer.
- Inget land som inte aktivt involverar näringslivet i klimatomställningen kommer att kunna uppnå sina klimatmål. Näringslivet behövs för att NDC:er ska vara praktiskt genomförbara.
- Närmare samarbete mellan offentlig och privat sektor på nationell nivå är också viktigt för näringslivets egen lyckade omställning, inte minst för de minsta företagen vars resurser är begränsade.
- Löpande översyn av NDC:erna är ett viktigt verktyg för att successivt höja ambitionerna.

AMBITIONSGAPET

De senaste uträkningarna i UNEP:s Emissions Gap Report 2021 tyder på att den globala medeltemperaturen kommer att ha ökat med 2,7°C vid seklets slut om inte betydande förändringar sker. Siffran utgår från att varje land faktiskt genomför de åtgärder som de har åtagit sig att göra i sina NDC:er. Det behövs alltså kraftigt höjda ambitioner för att hålla temperaturökningen till 1,5°C.

2. MOBILISERA FINANSIELLA RESURSER

Världens rika länder behöver uppnå finansieringsmålet på 100 miljarder USD årligen till FN:s klimatfond, som ska hjälpa utvecklingsländer att minska sina utsläpp och anpassa sig till klimatförändringarna. Samtidigt är det bara en bråkdel av de totala investeringar som behövs för att klara klimatomställningen. Här spelar investeringar från privat sektor en avgörande roll, men för att möjliggöra de investeringar som behövs krävs långsiktiga, transparenta och förutsebara ramverk.

Varför?

- Många utvecklingsländer menar att de rika länderna bär skulden till klimatförändringarna och därför behöver ta ett större ansvar. Att nå finansieringsmålet för FN:s klimatfond är därför inte bara viktigt för att stärka klimatåtgärderna, utan också för att skapa legitimitet i omställningen och främja internationellt samarbete i klimatfrågan.
- Bara den globala energiomställningen kräver till 2030 årliga investeringar på fem tusen miljarder USD för att vi ska uppnå nettonollutsläpp till 2050.
- Investeringar i den skalan är inte möjliga utan den privata sektorn.
- Långsiktiga, transparenta och förutsebara ramverk är dock en förutsättning för att näringslivet ska våga och vilja investera mer i klimatomställningen och för att investerare ska vara trygga med att deras klimatinvesteringar kan ge avkastning i framtiden.

Hållbar handelsfinansiering

Även om det är en viktig uppgift för beslutsfattare att sätta dessa ramar har näringslivet också möjlighet att bidra. Ett exempel är att ICC under COP26 kommer att släppa ett papper på hur man kan definiera hållbara tillgångar i trade finance-branschen som omsätter 1,5 tusen miljarder USD per år.

Exportfinanssektorns roll

I september släppte ICC en rapport vilken slår fast att exportfinanssektorns roll i omställningen mot en mer hållbar finanssektor är förbisedd. Med en årlig omsättning på 700 miljarder USD har exportfinansiering en enorm potential att bidra till såväl Agenda 2030 som Parisavtalet. För att ta tillvara på denna investeringsmöjlighet behövs dock nya mandat för statliga exportkreditinstitut.

Förhandlingarna om Artikel 6 kommer att få stort utrymme under COP26. För att göra det lättare att följa utvecklingen, och förstå varför artikeln är särskilt viktig för näringslivet, fördjupar vi oss i frågan lite längre fram i guiden!

3. FÖRHANDLA FÄRDIGT PARISAVTALETS ARTIKEL 6

Under COP25 i Madrid lyckades man aldrig enas om Artikel 6 i Parisavtalets regelbok som berör handel med utsläppsrätter. En färdig regelbok är dock en förutsättning för att näringslivet ska få den långsiktighet och förutsebarhet som behövs för att höja sina ambitioner och våga investera mer i klimatomställningen. COP26 måste leverera ett robust och transparent internationellt ramverk för marknadsbaserade utsläppshandelssystem. Här är det särskilt viktigt med gemensamma regler kring mätning, rapportering och verifiering för att säkerställa utsläppsminskningar och undvika dubbelräkning. Det behövs också ses över hur tidigare klimatavtal ersätts för att säkra redan gjorda investeringar och främja framtida investeringsvilja. Med ett färdigt Parisavtal skapas även förutsättningar för global prissättning av koldioxid.

Varför?

- Långsiktiga, transparenta och förutsebara ramverk är en förutsättning för att näringslivet ska våga och vilja investera i klimatomställningen. Långsiktighet, både i Parisavtalet i sig, men också kring formerna för hur Kyotoavtalet ersätts, är viktiga för att investerare ska vara trygga i att de kan tillgodoräkna sig sina klimatinvesteringar om såväl fem som femton eller trettio år.
- Om inte mätning, verifiering och rapportering sker på ett transparent och korrekt sätt som dessutom undviker dubbelräkning blir det svårare att veta om utsläppen faktiskt minskar i den takt som behövs samt att skilja på vilka länder som vidtar konkreta klimatåtgärder och vilka som inte gör det. I längden drabbar det även företagens klimatarbete negativt, möjliggör s.k. green-washing och riskerar att snedvrider konkurrensen.
- Ett marknadsbaserat utsläppshandelssystem mellan länder är ett viktigt incitament för att stärka det nationella klimatarbetet och sätta ett pris på utsläpp.

Dubbelräkning

En knäckfråga i förhandlingarna är frågan om dubbelräkning, det vill säga vem som ska få tillgodoräkna sig en utsläppsminskning när t.ex. Sverige investerar i ett klimatprojekt i Brasilien. Just Brasilien vill att både landet som står för investeringen och de själva ska få räkna in utsläppsminskningen i sina klimatmål, men för bl.a. Sverige och EU är det en röd linje eftersom utsläppen i sig bara minskar en gång. En ljusglimt kom tidigare i veckan när Brasilien öppnade upp för att kompromissa, något som förhoppningsvis ger momentum till förhandlingarna i Glasgow.

Även förhandlingarna om priser kommer att få stort utrymme under konferensen, och vi fördjupar oss därför i ämnet längre fram i dokumentet.

4. SÄTT ETT PRIS PÅ KOLDIOXID OCH MINSKA UTSLÄPPEN

Koldioxidprissättning är ett viktigt verktyg och incitament för att minska utsläppen. I dag finns det 64 olika nationella eller regionala prissättningsmekanismer. Även om ett globalt system inte ligger i korten är det viktigt att prissättningsystem, vare sig det är i form av koldioxidskatter eller utsläppsrättssystem, utformas efter övergripande principer, såsom vikten av tydliga och transparenta regler med fokus just på minskade utsläpp. Eftersom det inte finns någon enskild lösning som passar alla länder eller branscher måste också olika prissättningsmekanismer harmoniseras och länkas globalt.

Varför?

- De som står för utsläppen måste också betala för dem, eftersom det skapar
- marknadsbaserade incitament för att minska utsläppen.
- Om inte prissättningsmekanismer harmoniseras och länkas kommer länder
- och regioner att införa så kallade klimattullar för att säkerställa att deras
- höga klimatambitioner inte leder till att deras företag utkonkurreras på den globala marknaden. Det kan i sin tur få konsekvenser för det internationella handelssystemet och skapa ökade geopolitiska spänningar. Frågan är redan aktuell i och med EU:s förslag på en gränsjusteringsmekanism för koldioxidutsläpp (Carbon Border Adjustment Mechanism). Därför är en global lösning så viktig.
- Avsaknaden av harmonisering skapar också risk för att företag dubbelbeskattas
- om koldioxidpriset som de betalar i ett land inte kan tillgodoräknas när varor
- eller tjänster säljs i ett annat land.
- Med harmoniserade prissättningsmekanismer på koldioxid undviker man även
- risken för s.k. koldioxidläckage när produktion flyttar från ett land med höga
- klimatambitioner till ett annat med lägre eller inget pris på utsläpp.

Nödvändig prislivå

Enligt Världsbankens rapport *State and Trends of Carbon Pricing 2021* behöver det globala priset på koldioxid ligga på mellan 40 och 80 USD per ton utsläpp för att nå målen i Parisavtalet. I dag är dock enbart 21,5 % av världens utsläpp över huvud taget prissatta, vilket visserligen är en signifikant ökning från 15,1 % så sent som förra året, men fortfarande otillräckligt. Dessutom är det endast 3,76 % av utsläppen som har ett pris på över 40 USD per ton.

5. TA ETT HELHETSGREPP OM POLITIKEN

Koordinationen mellan olika policyområden måste stärkas och det måste råda större samstämmighet för att främja klimatomställningen. Det kan t.ex. röra sig om tullfrihet för miljövänliga varor och tjänster, att skattesystem anpassas för att gynna näringslivets hållbarhetsarbete, men också att subventioner av fossila bränslen förbjuds internationellt.

Varför?

- Med bättre koordination mellan policyområden kan klimatomställningen
- snabbas på och den positiva effekten som varje politikområde kan ha tas
- tillvara bättre.
- Det är ett viktigt incitament att hållbara företag, produkter och varor gynnas,
- inte bara att de mindre hållbara alternativen missgynnas.
- Om klimatomställningen ska vara möjlig är det en nödvändighet att världens
- länder slutar att aktivt främja ohållbara alternativ såsom att subventionera
- fossila bränslen.

Ohållbara subventioner

Internationella Valutafonden IMF har beräknat att världens länder subventionerar fossila bränslen med 5,9 biljoner USD årligen. Det är 59 gånger mer pengar än vad som behövs för att nå finanseringsmålet till FN:s klimatfond. Dessutom skulle utsläppen av växthusgaser minska med 36 % om subventionerna till konsumenter och producenter av fossila bränslen togs bort.

Liberalisering av handeln

Inom Världshandelsorganisationen WTO pågår diskussioner om att liberalisera handeln med miljövänliga varor och tjänster. Om ett avtal kom till stånd som sänkte tullarna på området skulle internationell handel bidra till att ny miljövänlig teknik lättare och billigare kan spridas globalt.

6. STÄRK SAMVERKAN MELLAN NÄRINGSLIV OCH ANDRA AKTÖRER

För att klimatomställningen ska lyckas behöver alla samhällets delar bidra. Det kräver samtidigt att omställningen upplevs som legitim, att åtgärderna som vidtas adresserar de stora utsläppen och att de som har svårast att ställa om, vare sig det är individer, utvecklingsländer eller små och medelstora företag, ges det stöd som behövs. Stärkt dialog och samverkan mellan näringsliv, regeringar, FN m.fl. är en nyckel i sammanhanget och avgörande för att länder ska kunna utveckla och implementera nationella klimatplaner som är både ambitiösa och praktiskt genomförbara.

Varför?

- Om man inte tar hänsyn till människor och samhällen kommer legitimiteten i ambitiösa klimatåtgärder att minska och klimatarbetet att sinkas i längden.
- Omställningen ska lösa utmaningar, men får inte skapa nya sociala och ekonomiska problem och hinder längs vägen.
- Om inte små och medelstora företag får en chans och stöd att ställa om kommer de ekonomiska konsekvenserna att bli kännbara, samtidigt som de stora företagens klimatarbete försvåras drastiskt.
- Stärkt samverkan är en förutsättning för att kunna höja klimatambitionerna ytterligare och för att nationella klimatplaner ska vara praktiskt genomförbara, men också för att klimatomställningen ska vara inkluderande och inte bidra till nya problem.
- Klimatåtgärder som saknar förankring i företags verklighet och behoven och utmaningarna i deras omställning kommer inte leda oss närmare Parisavtalets mål.

Små och medelstora företag

Små och medelstora företag utgör ca 70 % av världsekonomin och är en viktig pusselbit i klimatomställningen. Samtidigt är de också de som drabbats hårdast av coronapandemin och har begränsade finansiella resurser och tillgång till lån och krediter. Världsbanken beräknar att bara i utvecklingsländer skulle 5,2 biljoner USD behövas för att möta de små och medelstora företagens behov av finansiering.

Vad är Artikel 6 under Parisavtalet och vilken betydelse har den för det globala näringslivet?

Centralt för att öka takten i klimatomställningen är implementeringen av ett gränsöverskridande ramverk för utsläppshandel. Det är avgörande eftersom det skulle möjliggöra för länder och näringslivet att på ett kostnadseffektivt sätt genomföra sina utsläppsminskningar, både nationellt och globalt genom samarbete stater och företag emellan.

Ett sådant system kräver dock att länder kommer överens om ett gemensamt regelverk för implementeringen av Artikel 6 vid kommande klimattoppmöte.

Vad innefattar Artikel 6?

Parisavtalets Artikel 6 innefattar tre viktiga delar – två marknadsmekanismer som möjliggör välfungerande internationell utsläppshandel och en tredje icke-marknadsbaserad mekanism.

- **Artikel 6.2** möjliggör internationella överföringar av utsläppsminskningar
- – även kallat utsläppsminskningseenheter eller internationellt överförbara utsläpps begränsningsresultat, *Internationally Transferred Mitigation Outcomes*
- – mellan länder för att de tillsammans ska uppnå målen i sina klimatplaner (NDC). Överföringarna ska ske i enlighet med ett robust ramverk för att undvika dubbelräkning av utsläppsminskningar. Det innebär att varje utsläppsminskningseenhet bara ska kunna bidra till uppfyllandet av ett lands klimatmål.
- **Artikel 6.4** syftar till att skapa en marknadsmekanism inom UNFCCC – även kallad *Sustainable Development Mechanism* – som ska möjliggöra handel med utsläppsminskningar som åstadkoms via vissa typer av projekt. Exempelvis kan land A finansiera ett solcellsverk i land B som ett substitut för ett kolkraftverk. Utsläppen kommer därav att minska och land B drar fördelar av den förnybara energin samtidigt som land A får tillgodoräkna sig en del av de minskade utsläppen. Artikel 6.4 nämner särskilt den privata sektorns deltagande. Parisavtalets parter måste dock fortfarande definiera hur företag kan medverka i denna samarbetsmekanism för att hjälpa länder att uppnå sina nationella klimatmål, men också hur näringslivet kan bidra direkt till Parisavtalet. Av den anledningen är det viktigt med tydlighet och vägledning kring vilken typ av projekt som näringslivet kan bidra till, hur överföringen av

utsläppsminskningar ska beräknas samt med regler för mätning och verifiering av utsläpp. Många företag undersöker redan möjligheter och marknader för utsläppsminskingsprojekt som faller under Artikel 6.

- **Artikel 6.8** ämnar ge riktlinjer för icke-marknadsbaserade mekanismer och
- processer som kan resultera i minskade utsläpp av växthusgaser, såsom
- utvecklingsbistånd.

Dessa regler kommer att avgöra hur länder och företag kan använda internationella utsläppsmarknader för att uppnå klimatmålen. Om dessa mekanismer utformas på ett tydligt, rättvist och miljömässigt sunt sätt, som möjliggör välfungerande koldioxidmarknader, kan de bli en starkt bidragande faktor till att minska de globala utsläppen, och det till en lägre kostnad samtidigt som finansiering av nya klimatåtgärder kan säkras.

Vad står på spel under COP26?

Det finns i dag inget regelverk för Artikel 6, trots att länder kom nära en överenskommelse gällande en majoritet av Parisavtalets regler både under COP24 i Katowice år 2018 och COP25 i Madrid år 2019.

Följande knäckfrågor kring Artikel 6 kommer att vara centrala under diskussionerna i Glasgow:

- **Undvikandet av dubbelräkning**
  - Diskussionen om dubbelräkning kommer vara en av de stora skiljelinjerna under förhandlingarna. En majoritet av länderna argumenterar för att en och samma utsläppsminskingsenhet inte bör få tillgodoräknas av mer än ett land, det vill säga att när ett land säljer sina utsläppsminskingsenheter till ett annat land måste de justera sina utsläppssiffror därefter.
- **Att utsläppsminskingsenheter från det tidigare Kyotoprotokollet förs över till Parisavtalet**
  - En annan flitigt debatterad fråga är huruvida inga, några eller alla utsläppsminskingsenheter som skapats inom ramen för Kyotoprotokollet ska föras över när Parisavtalets Artikel 6 implementeras. Olika studier uppskattar att det existerar 4 miljarder sådana enheter under Kyotoprotokollet, vilket motsvarar 4 gigaton utsläpp av växthusgaser.

- **Generell minskning av de globala utsläppen**

- Artikel 6.4 stipulerar att den nya mekanismen för utsläppshandel
- ska bidra till en generell minskning av de globala utsläppen av växthusgaser. Länder är oense om hur man ska uppnå det.

- **Fördelningen av intäkter**

- Under Kyotoprotokollet finansierades klimatrelaterade projekt via
- den s.k. *Adaptation Fund* med hjälp av intäkter genererade från
- samarbetsmekanismerna. Det har man enats om ska vara fallet även för Parisavtalets artikel 6.4, men länder är oense om hur fördelningen av intäkter ska se ut i praktiken. Vissa länder argumenterar för att intäkter genererade av Artikel 6.2 också ska omfattas.

Artikel 6 är en central del av Parisavtalet. Den har stor potential att höja ambitionsnivån i de Nationellt fastställda bidragen och samtidigt sänka den totala kostnaden för klimatomställningen genom att även inkludera näringslivet, mobilisera finansiella resurser och sprida teknik och expertis. Samtidigt är det viktigt att säkerställa att implementeringen bidrar till faktiska utsläppsminskningar och att Parisavtalets mål värnas. Därför är det viktigt att parterna får till ett robust regelverk kring Artikel 6 under COP26.

6 anledningar till varför Artikel 6 är viktig för näringslivet

Marknadsmekanismer är en viktig del för att vi ska nå målen i Parisavtalet. Därför stödjer näringslivet robusta regler kring implementering av Parisavtalets Artikel 6, som har potential att skicka tydliga prissignaler till marknaden, driva på klimatomställningen, mobilisera finansiella resurser och skapa incitament för högre klimatambitioner och mer resoluta åtgärder.

Potentialen i en lyckad implementering av Artikel 6 är stor och alla parter, såväl regeringar, företag som andra aktörer skulle gynnas. I synnerhet har Artikel 6 potentialen att:

1. Avsevärt sänka den totala kostnaden för klimatåtgärder och höja länders Nationellt fastställda bidrag (NDC)

- Nuvarande nationella klimatplaner och åtgärder är inte tillräckliga för att sänka utsläppen i den takt som är nödvändig för att nå klimatmålen. Internationellt samarbete i form av utsläppshandel, i synnerhet s.k. koldioxidmarknader, kommer bli allt viktigare när pressen på länder ökar för att nå 2030 och 2050 års mål samtidigt som finansieringsbehovet för klimatomställningen trappas upp.
- Hälften av de initiala Nationellt fastställda bidragen (som tillsammans står för 31 % av de globala utsläppen) inkluderar redan internationellt samarbete i form av koldioxidmarknader och fler förväntas tillkomma.
- Parisavtalets Artikel 6 möjliggör för

länder att betydligt sänka kostnaden för sina utsläppsminskningar genom att samarbeta och involvera den privata sektorn. I en rapport författad av *International Emissions Trading Association* och *University of Maryland* visade man att Artikel 6 har potentialen att reducera den totala kostnaden för att genomföra nationella klimatplaner med hälften. År 2030 skulle det röra sig om totalt 250 miljarder USD årligen i minskade kostnader.

- Om länder återinvesterar dessa sparade medel i nya klimatsatsningar skulle Artikel 6 möjliggöra en ytterligare femtioprocentig minskning av utsläpp till 2030 – motsvarande 9 miljarder ton koldioxidutsläpp per år, utöver de 8 miljarder tons minskning som man för närvarande har åtagit sig – vilket i längden kan leda till att öka länders NDC:er.

2. Öka den privata sektorns investeringar för att nå nettonollutsläpp till 2050

- De monetära fördelarna med att ställa om till låga utsläpp beräknas till 26 biljoner USD till 2030 jämfört med nuvarande utsläppsnivåer. Enligt *International Energy Agency* kommer det krävas cirka 16,5 biljoner USD i investeringar till 2030 enbart i energieffektiviserande och koldioxidsnåla tekniker.
- Tydliga riktlinjer om hur man redovisar överföringar av utsläppsminskningar, vilken typ av projekt som accepteras och regler kring mätning och verifiering av utsläpp är avgörande i sammanhanget. Detta kommer att bidra till att ge den privata sektorn den tydlighet och förutsebarhet som behövs för att investera de miljarder, för att inte säga biljoner, som behövs för att klara omställningen till nettonollutsläpp.

3. Öka skalan och takten i klimatfrämjande åtgärder, utvecklingen och spridningen av ny teknik samt stödet för hållbar utveckling

- Att minska kostnaderna för utsläppsminskningar ger beslutsfattare och företag den flexibilitet och tilltro som möjliggör mobiliserandet av ytterligare offentliga och privata finansiella medel.
- Det kan i sin tur leda till en högre ambitionsnivå generellt och främja takten i klimatomställningen globalt.
- Om Artikel 6 utformas och

implementeras på ett korrekt sätt kommer den att skapa förutsättningar för den privata sektorn att trappa upp sina investeringar i teknik som minskar utsläppen, främja tekniköverföring såväl som kapacitetsbyggande åtgärder från utvecklade länder till utvecklingsländer och stödja hållbar utveckling.

4. Förtydliga hur koldioxid kan prissättas globalt, reducera fragmenteringen och undvika potentiella handelskonflikter

- Trots avsaknaden av en överenskommelse flyttar många länder fram sina positioner i frågan om prissättning av koldioxidutsläpp. Flertalet stora bolag har också redan en skuggmodell för prissättning i sina egna verksamheter samtidigt som frivilliga koldioxidmarknader blir allt mer populära.
- Idag finns det över 60 olika nationella eller regionala mekanismer för prissättning av koldioxid, medan fler är under utarbetande. Detta har skapat fragmentering internationellt, vilket kombinerat med mekanismernas administrativa komplexitet utgör en växande utmaning och riskfaktor för företag globalt.
- Artikel 6 är i sig inte avsedd att leda till ett globalt pris på koldioxid. Däremot möjliggör den större transparens och koordinering kring prissättning av koldioxid globalt och kan, inte minst, bidra till att motverka potentiella unilaterala och protektionistiska åtgärder som oavsiktligt kan leda till handelskonflikter.

5. Driva på multilaterala samarbeten och stärka samarbetet med den privata sektorn

- Artikel 6 kan stärka samarbetet mellan regeringar, näringsliv och andra nyckelaktörer i olika sektorer och jurisdiktioner, såväl lokalt som globalt. Det ger dem också en möjlighet att tillsammans arbeta för att minska utsläppen i snabbare takt och till lägre kostnad än i dagsläget.
- Den privata sektorn spelar en nyckelroll i den praktiska implementeringen av Artikel 6.

6. Även om reglerna fortfarande måste färdigställas är Artikel 6 i praktiken redan här

- Samtidigt som arbetet med att färdigställa Artikel 6 fortlöper har regeringar och organisationer runt om i världen redan beviljat 345 miljoner USD för utvecklandet och implementerandet av Artikel 6-relaterade pilotprojekt i olika delar av världen.
- Enligt *Climate Focus* har det sedan 2018 skett en betydande ökning av antalet pilotprojekt relaterade till Artikel 6. Många av dem erbjuder praktiska, mångfacetterade och kreativa tillvägagångsätt för några av de största utmaningarna som diskuteras inom ramen för klimatförhandlingarna. Dessa projekt kan ge användbara insikter för en lyckad implementering av Artikel 6.
- Dessa positiva erfarenheter kan fungera som viktiga referenspunkter för förhandlingarna under COP26.

Principer för koldioxidprissättning

Att sätta en prislapp på utsläpp av koldioxid, antingen i form av system med utsläppsrätter eller koldioxidskatter, är ett viktigt incitament för att minska utsläppen och för att de som står för de stora utsläppen också ska få betala för de negativa effekterna av dem. Samtidigt måste prissättningsmekanismer utformas enligt vissa övergripande principer för att säkerställa att de uppfyller sitt syfte och inte skapar nya utmaningar. Ett fullständigt papper kommer att publiceras under klimatkonferensen. Efter publicering hittar du det på icc.se/cop26.

1

Fokusera i första hand på minskade utsläpp av växthusgaser, inklusive motverkandet av koldioxidläckage

2

Skapa ett pålitligt och förutsebart ramverk

3

Främja harmonisering mellan klimat-, energi-, handels-, och skattepolitik

4

Utforma ett robust ramverk för transparent rapportering

5

Säkra tillgång och prisvärdhet för hållbar energi

6

Länka olika mekanismer för koldioxidprissättning internationellt

7

"One Size Fits All" existerar inte

8

Kombinera prissättning med ökade investeringar för klimatet

9

Samarbeta internationellt för att säkra global harmonisering

10

Inkludera näringslivet och andra intressenter

Sammanfattning från förhandlingarna

ARTIKEL 6

Inom ramen för UNFCCC:s *Subsidiary Body for Scientific and Technological Advice (SBSTA)* har det hållits uttömmande diskussioner om Artikel 6. Möten har pågått långt in på nätterna mellan parternas grupperingar inom plurilaterala delegationsmöten, informella konsultationer och s.k. informella informella (inf-inf).

Diskussionerna har hittills präglats av konstruktivitet och samarbetsvilja för att slutföra denna sista viktiga pusselbit i Parisavtalets Regelbok. Samtidigt har diskussionerna tagit några omvägar när parter har föreslagit att sätta tidigare överenskomna skrivningar inom parentes (vilket innebär att skrivningen inte anses färdigförhandlad) eller att ta bort befintliga parenteser.

Under lördagskvällens avslutande plenarmöten i SBSTI presenterades slutgiltiga förhandlingstexter för alla tre ärenden inom ramen för Artikel 6: [6.2. Guidance on Cooperative approaches](#), [6.4 Rules, modalities and procedures for the mechanism](#) och [6.8 Work programme under the framework on non-market approaches](#). Det ska dock poängteras att man inte har erhållit konsensus om texterna och att ytterligare arbete krävs för att gå i mål med en överenskommelse.

Värt att notera är att det finns viss anledning till att vara optimistisk, bland annat eftersom det ligger flera kompromissförslag på förhandlingsbordet. Detta speglades även i den relativt positiva hållning som bl.a. UNFCCC:s generalsekreterare Patricia Espinosa och ambassadör Kay Harrison från Nya Zeeland uttryckte vid ett möte med ICC:s generalsekreterare John Denton tidigare i veckan.

Flera olösta frågor kvarstår dock, inte minst i förhållande till fördelning av intäkter från utsläppshandelssystem för att finansiera klimatanpassning, överföringar av utsläppskrediter från Kyotoprotokollet och undvikande av dubbelräkning av utsläppsminskningar.

Texterna och förhandlingsprocessen flyttar nu över till ordförandeskapet som har som mål att lösa de utestående konflikterna på ministernivå. Förhandlingarna kommer att ske i form av konsultationer faciliterade av ministrar i kombination med ytterligare tekniska diskussioner och konsultationer ledda av ordförandeskapet.

- Läs mer om vår hållning till Artikel 6
- i dokumentet [Prioriteringar för ICC](#)
- [inför COP26](#).

TRANSPARENSRAMVERKET

Gällande transparensramverket går utvecklingen långsammare med få framsteg i förhandlingarna under veckan. En av de största punkterna handlar om hur flexibelt regelverket bör vara. Implementeringen av ett transparensramverk och att definiera robusta och gemensamma regler för mätning, rapportering och verifiering av åtaganden och genomförandet av dessa är centralt för företags långsiktiga planering och för att förstå och undvika konkurrensmässiga störningar.

KLIMATFINANSIERING

Flera utvecklingsländer har efterlyst mer och bättre klimatfinansiering. 100-miljardersmålet har ännu inte uppnåtts och några utvecklingsländer har under veckan betonat att klimatfinansiering inte får utgöras av lån som ökar skuldbördan hos sårbara länder, inte minst sett till deras redan befintliga utmaningar.

I relation till ett nytt långsiktigt mål om klimatfinansiering diskuterar delegater tillsättandet av en ad hoc-arbetsgrupp för att definiera ett sådant mål.

Gruppen ska också upprätta diverse parametrar såsom:

- tillgången till resurser,
- hur stor andel som ska komma från offentlig respektive privat sektor,
- en definition av klimatfinansiering,
- en lösning för ansvarsfördelningen, samt
- en indikativ nivå för det nya målet på mellan 750 miljarder – 1,3 biljoner USD för målet.

Arbetsgruppen ska också upprätta en tidsram för arbetet som löper ut senast år 2023. Några orosmoln uttrycktes, i synnerhet från utvecklingsländer, om arbetsgruppens upplägg och att utfallet av diskussionerna föregås när huvudfrågor specificeras redan vid tillsättandet av gruppen.

Sammanfattning från förhandlingarna

Under andra veckan av COP26 förflyttades fokus till den politiska fasen av klimatförhandlingarna. Nyckelfrågorna och utkasterna av förslagen på överenskommelser ligger nu i händerna på ordförandeskapet och länders miljö- och klimatministrar. Många möten sker nu bakom stängda dörrar. Observatörer har dock fått uppdateringar från förhandlingarna liksom möjlighet att yttra sig genom löpande så kallade *informal stocktake plenaries*.

COP26 SLUTAVTAL

Intensiva samtal har förts om vad som ska lämnas kvar i de utkast på slutavtal som publicerades i veckan. Utkastet presenterade flera positiva överraskningar, däribland tätare intervall mellan länders rapportering, uppmaningar till höjda ambitioner och – för första gången i ett FN-avtal – utfasningen av kol och subventioner av fossila bränslen. När ett nytt utkast publicerades i morse hade vissa ändringar gjorts, men inkluderade fortfarande skrivningar om såväl årlig rapportering som utfasning av kol och ”ineffektiva” subventioner av fossila bränslen.

Under diskussionerna har flera länder önskat ett starkare språk vad gäller

- ambitionsnivå,
- målsättningar för de tre

nyckelfrågorna utsläppsminskningar, klimatanpassning och finansiering, och

- en definierad tidsram för länders rapportering av sina nationellt fastställda bidrag (NDC).

ARTIKEL 6

Nya utkast på [artikel 6.2 \(handel med utsläppskrediter\)](#), [6.4 \(tillgodoräknande av klimatinvesteringar utomlands\)](#) och [6.8 \(icke-marknadsbaserade samarbetsmekanismer\)](#) publicerades under gårdagen.

Alla inblandade parter har entydigt kommit överens om att det är av största vikt att förhandlingarna om Artikel 6 går i mål under COP26. Stämningen har varit förhållandevis god och det verkar som om konkreta slutdokument kan bli verklighet, detta tack vare att flera centrala parter visat flexibilitet och en vilja att kompromissa.

Flertalet knäckfrågor kvarstår dock. Däribland att länder inte ska få dubbelräkna utsläppsminskningar, hur överföringen av utsläppskrediter från Kyoto-avtalet ska gå till samt om en andel av intäkterna från utsläppshandel ska gå till FN:s anpassningsfond. Vad gäller dubbelräkning ska det emellertid ha lagts ett gemensamt kompromissförslag av Brasilien och

Japan, där Brasilien backar från sin tidigare ståndpunkt om att själva tillgodoräkna sig en utsläppsminskning när ett annat land investerar i klimatprojekt i Brasilien. Enligt förslaget ska, så länge projekten i fråga auktoriseras under Artikel 6, utsläppsminskningen bara kunna tillgodoräknas landet som gör investeringen.

ICC har i sin roll som näringslivets fokuspunkt vid flertalet tillfällen gett sina inspel och syn på diskussionerna som förs mellan förhandlare och politiska ledare, däribland i möten med Storbritanniens premiärminister Boris Johnson, och den brasilianska delegationen där ICC betonade vikten av en robust och genomförbar utformning av Artikel 6.

Tidigare idag publicerade vi ett öppet brev till ministrarna i Glasgow där vi varnar för att det fortfarande återstår flera frågor att lösa om COP26 på allvar ska kunna ses som en framgång. Nu måste alla länder visa upp ett sant ledarskap och vilja att ingå de tuffa kompromisser som krävs för att få till stånd robusta regelverk och den tydlighet som så väl behövs.

- Läs mer om vår hållning till Artikel 6
- i dokumentet [Prioriteringar för ICC](#)
- [inför COP26](#).

TRANSPARENSRAMVERKET

[Det senaste utkastet](#) visar att parterna har gjort några viktiga framsteg de senaste dagarna. Flera frågor är dock fortfarande olösta, i synnerhet kring

ordningsföljden av beslut och väntade utkomster givet kopplingarna till andra icke färdigförhandlade agendapunkter, såsom det långsiktiga målet om klimatfinansiering och Artikel 6.

Det råder en bred konsensus om vikten av att ett stärkt transparensramverk etableras för att hela Parisavtalets ska kunna implementeras i praktiken.

ANPASSNINGSMÅLET

Under gårdagen framförde ministrar från Spanien och Maldiverna att parterna kommit överens om att inrätta en tvåårig arbetsplan om det globala målet för klimatanpassning inom ramen för UNFCCC:s underorgan. Parterna kommer att påbörja arbetet omgående och involvera ordförandeskapen för klimatkonventionens partskonferenser för att upprätthålla målets politiskt höga profil. Även lokala företrädare och experter kommer att bidra aktivt i arbetet.

FINANSIERING

Nya utkast till texter publicerades igår morse om det nya [samlade kvantifierade målet](#) om klimatfinansiering, samt frågan om en mer [långsiktig klimatfinansiering](#).

Förhandlarna har de senaste dagarna, utan större framgång, försökt identifiera förslag som kan överbrygga de djupa klyftor som existerar mellan utvecklade länder och utvecklingsländer när det gäller frågor rörande finansiering. Detta inkluderar målet om att rika länder ska bidra med 100 miljarder dollar per år till FN:s klimatfond, ökad anpassningsfinansiering

och nya gemensamma finansieringsmålsättningar.

Ökade ansträngningar från alla berörda parter krävs när vi nu är inne på konferensens sista dygn. Det brittiska ordförandeskapet samlade igår kväll alla ministrar för att diskutera hur man ska ro agendapunkten i hamn inför dagens slutförhandlingar.

TEKNOLOGI

Klimatomställningen kommer att kräva effektiv utveckling och spridning av teknologi. Under veckan har diskussioner fokuserat på hur detta ska ske och hur begränsade resurser samt administrativa och kommunikativa utmaningar ska överkommas för att FN:s Climate Technology Centre and Network, CTCN, ska kunna bidra på bästa sätt.

FORTSATTA HÖGNIVÅSAMTAL

Vid återupptagandet av konferensens högnivåsegment uttalade sig såväl stats- och regeringschefer som mellanstatliga och icke-statliga organisationer om det akuta behovet av att vidta åtgärder för att uppnå Parisavtalets mål.

Näringslivets (BINGO-gruppens) [uttalande](#) framfördes av Jane Ewing, Senior Vice President Sustainability, Walmart. Uttalandet betonade näringslivets ständigt ökande åtaganden och bad ordförandeskapet att visa ledarskap när det gäller att utforma och tillhandahålla ett effektivt och sammanhängande politiskt ramverk för att ange riktning för en ekonomi med inriktning mot nettonollutsläpp.

